

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติ

โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

DEVELOPMENT OF PAST TENSE REGULAR VERBS PRONUNCIATION

USING STORYTELLING AND MULTIMEDIA FOR MATTAYOMSUKSA 1 STUDENTS

กนกธาดา โปธิกนิษฐ¹ และ ศรีสมร พุ่มสะอาด²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต, pkanokrada@gmail.com

²อาจารย์ประจำ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมและ 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดลพบุรีจำนวน 22 คน จาก 1 ห้องเรียนสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดลพบุรีจากห้องเรียนจำนวน 2 ห้องโดยการจับสลากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผนและ 2) เครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติ เครื่องมือทั้ง 2 ประเภทมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คนพิจารณา มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 สำหรับแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงมีค่าความเชื่อมั่นตามวิธีการของ Kuder Richardson(KR-20) = 0.91 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดลองจัดการเรียนรู้โดยใช้การเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมเป็นเวลา 6 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทักษะการอ่านออกเสียงและเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนส่วนมาก ร้อยละ 66.63 (14 คน) ได้คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงมากกว่าเกณฑ์คือร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม (40 คะแนน) มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.37 ได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มคนที่มิคนได้คะแนนต่ำสุดคือ 0 (ไม่ได้คะแนน) และสูงสุดคือได้คะแนนเต็ม และ 2) ทักษะการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าการใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติได้

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านออกเสียง, เทคนิคการเล่านิทาน, สื่อประสม, คำกริยาในอดีตรูปปกติ

ABSTRACT

The object of this experimental study were to 1) study past tense regular verbs pronunciation after using storytelling and multimedia, and 2) compare past tense regular verbs pronunciation before and after using storytelling and multimedia By using cluster random sampling to select the sample group from two classes, the sample group then included 22 Mattayomsuksa 1 students studying at a private school in Lopburi Province

(Semester 1/ 2018). The research instruments for data collection: skill test for past tense regular verbs pronunciation. All instruments had been validated (IOC) by three experts with the results ranging from 0.67 – 1.00. By applying Kuder Richardson (KR-20), the pronunciation skill test had the reliability test result at 0.91. The data collection lasted six weeks and the data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and t-test to compare the pronunciation competency. The results showed that 1) the majority of the students (66.63% or 14 students) scored higher than the standard scores (50% of 40 points), eight students (23.73%) got higher than 50% of the total scores (40 points). The lowest score was zero point whereas the highest score was 40 points (full scores), and 2) the students' pronunciation Skills after using storytelling and multimedia were higher than before using them with a statistical significance at 0.01. This implied that using storytelling and multimedia was effective in developing students' past tense regular verbs pronunciation.

Keywords: Pronunciation skills, storytelling, Multimedia, Past tense regular verbs

1. บทนำ

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากทักษะหนึ่งของการสื่อสาร โดยใช้ภาษา โดยเฉพาะการอ่านออกเสียงเพราะจะมีผลกระทบต่อผู้ฟังโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นผู้ฟังเพียงคนเดียวหรือผู้ฟังเป็นจำนวนมาก ซึ่งวิจารณ์ พานิช (2555, น. 16-20) กล่าวว่า ทักษะการอ่านออกเสียงเป็นทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งของคนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งล้วนมีการติดต่อสื่อสารของคนในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ในขณะที่วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554, น. 24-26) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มุ่งจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเรียนรู้เพื่อชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพในสังคมที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพซึ่งประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างยิ่ง โดยกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้นักเรียนทุกระดับชั้นต้องเรียนภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220-221) แต่อย่างไรก็ตามคนไทยก็ยังมีความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษคือการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในการพูดและการอ่านออกเสียง (Christ Weight, 2557, น. 4-6) ซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมานานนับ 10 ปี กล่าวว่า การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดีจะเป็นกุญแจดอกสำคัญที่ทำให้ชาวต่างชาติฟังรู้เรื่องจะทำให้สื่อสารกันได้เข้าใจมากขึ้น คนไทยมักออกเสียงคำและชื่อต่างๆ ผิดมากเป็นพันๆ คำซึ่งบางคำถ้าอ่านหรือพูดผิดความหมายก็จะเปลี่ยนไป เช่น คำว่า fruit ที่แปลว่าผลไม้ กับคำว่า foot ที่แปลว่าเท้า การพูดเป็นคำ ถ้าผิดก็อาจไม่มีผลมากนัก แต่ถ้าพูดหรืออ่านเป็นประโยค เช่น would you like to eat fruit (foot)? ความหมายจะเปลี่ยนไป ซึ่งกฎเกณฑ์การอ่านไม่มีข้อกำหนดตายตัว แต่จะต้องฝึกฝนคำที่อ่านถูกต้องบ่อยๆ จะทำให้เกิดเป็นทักษะที่สามารถสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจได้

นอกจากนี้ยังมีคำบางประเภทที่นักเรียนมักออกเสียงผิดหรือคำที่มีกฎเกณฑ์พิเศษ เช่น คำกริยาส่วนมากเมื่อใช้ในกาลเวลา (tense) ที่เปลี่ยนไป เช่น ปัจจุบัน อนาคตหรืออดีตที่ผ่านมาแล้ว เช่น คำว่า is (ปัจจุบัน) และ was (อดีต) หรือ are (ปัจจุบัน) were (อดีต) เป็นต้น การออกเสียงคำผิดดังกล่าว มีส่วนทำให้นักเรียนจำความหมายของคำต่างๆ ไม่ได้ด้วย สาเหตุดังกล่าว อาจเกิดจากการเรียนด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาหรือการไม่ได้ฝึกออกเสียงบ่อย หรือการไม่ชอบเรียนเพราะคิดว่าเป็นเรื่องยาก เป็นต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมักพูดคำภาษาอังกฤษที่ผิดเพี้ยนไป โดยเฉพาะมีคำประเภทหนึ่ง คือ คำกริยาที่ตัวสะกดเหมือนกันแต่ออก

เสียงเปลี่ยนไปเมื่อบริบทเปลี่ยนไป คือคำกริยาในอดีตรูปปกติซึ่งสามารถออกเสียงได้ 3 เสียง คือคำกริยาที่ลงท้ายด้วย-ed

- 1) "เดอะ" ได้แก่คำว่า
stopped ออกเสียงว่า สะ-ต๊อบ-เดอะ
asked ออกเสียงว่า แอค-สะ-เดอะ
- 2) ออกเสียง "เดอะ" เช่นคำว่า
loved ออกเสียงว่า เลิฟ-เดอะ
planned ออกเสียงว่า แพลน-เดอะ
- 3) ออกเสียง "อิด" เช่นคำว่า
roasted ออกเสียงว่า โรสทิด
presented ออกเสียงว่า 프리-เซิน-ทิด

การออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติดังกล่าวมีจำนวนมาก นักเรียนส่วนมากอ่านไม่ถูกต้อง จากการศึกษาแนวคิดของชาวต่างประเทศและงานวิจัย ของชาวไทยที่สอนภาษาอังกฤษพบว่า การใช้นิทานหรือการเล่านิทานช่วยให้เด็กเรียนภาษาได้อย่างมีความหมายและน่าจดจำนิทานดีๆ จะทำให้นักเรียนมีความสนใจและสนุกในการเรียน (Karen Sexby, 2017) จาก <http://cambridgeenglish.org/learning-english-parents-and-children-information-for-parents/tips-and-advice008-learning-english-through-stories/> ในขณะที่ ขวัญชนก กุ่มสุวรรณ (2554, น 3) ได้นำนิทานอีสปไปใช้สอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกับผู้เรียนนอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยทำให้ความสามารถในการอ่านดีขึ้น นอกจากนี้มีผู้ทดลองใช้สื่อประสมที่มีหลายประเภทมาใช้ในการพัฒนาทักษะในการอ่านก็ส่งผลดีต่อผู้เรียนเช่นเดียวกันผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะนำนิทานและสื่อประสมมาใช้ร่วมกันในการแก้ปัญหาการอ่านผิดและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มัก อ่านผิดโดยเฉพาะคำกริยาอดีตรูปปกติที่ออกเสียงยาก เมื่อเป็นอดีตหรือเหตุการณ์ในอดีต (past tense) คือคำกริยาที่ลงท้ายด้วย-ed

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมของนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. การดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังเรียน (One group pre-test, posttest design) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรีจำนวน 2 ห้องเรียนรวมผู้เรียนทั้งหมด 37 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง จังหวัดชลบุรี จำนวน 22 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยจับสลากมา 1 ห้องเรียน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสม จำนวน 6 แผน ทั้งหมด 6 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบ (1 คาบเท่ากับ 60 นาที)

3.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติสำหรับใช้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสม

3.2.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้และการหาค่าคุณภาพของเครื่องมือ

1) ผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้
2) วิเคราะห์หลักสูตร กำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาในอดีตรูปปกติตามหลักการอ่านออกเสียงคำกริยาในรูปอดีต

3) ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนซึ่งได้แก่ขั้นนำ ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุป และการนำไปใช้ สื่อการวัดและประเมินผล 4) สร้างและหาค่าคุณภาพของเครื่องมือ ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2 คน และด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้พิจารณาแผนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดซึ่งมีค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์ของการวิจัยอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

4) สร้างและหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติตามวิธีการของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน ตามสูตร KR-20 มีค่าเท่ากับ 0.91

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.3.1 ก่อนจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้วัดทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมตามแผน 6 แผนทั้งหมด 6 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบ (1 คาบเท่ากับ 60 นาที)เป็นเวลา 6 สัปดาห์

3.3.3 หลังการจัดการเรียนรู้ทุกแผนเสร็จสิ้นลง ให้ผู้เรียนทำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมคำนวณหาค่าร้อยละ (%) เพื่อเทียบกับคะแนนร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติก่อนและหลังเรียน โดยใช้ค่าที (t-test)

4. ผลการวิจัย

ผลจากการจัดกิจกรรมเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งวัดทักษะการอ่านออกเสียงก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

4.1 หลังจากจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมพบว่า

4.1.1 นักเรียนส่วนมาก (14 คน) ร้อยละ 66.63 ได้คะแนนทักษะการอ่านออกเสียงมากกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม (คะแนนเต็ม 40 คะแนน) มีจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 23.37 ได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มมีนักเรียน ได้คะแนนต่ำสุดคือ 0 และสูงสุดคือ ได้คะแนนเต็ม 40 คะแนน

4.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติก่อนและหลังเรียน โดยใช้การใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.18 และหลังเรียนเท่ากับ 22.23 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง

ตารางที่ 1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติก่อนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสม

การทดสอบ	\bar{X}	S.D	ค่า t-test	Sig (1-tailed)
ก่อนเรียน	12.18	3.30	3.812	0.0005
หลังเรียน	22.23	12.04		

**p< 0.01

5. การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสม อภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 เมื่อพิจารณาคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติเป็นรายบุคคลก่อนและหลังเรียน พบว่านักเรียนจำนวน 17 คน ร้อยละ 77.27 ได้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแสดงว่าการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมช่วยทำให้มีความรู้และความเข้าใจมากขึ้น กล่าวคือ มีทักษะสูงขึ้นในขณะที่นักเรียนที่เหลือ 5 คน ร้อยละ 22.73 ไม่สามารถพัฒนาได้เพราะคะแนนหลังเรียนน้อยกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนทั้ง 5 คน รวมถึง

นักเรียนที่สอบหลังเรียนได้คะแนน 0 เป็นเด็กที่เรียนรู้ได้ปกติแต่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะเรียนไม่เข้าใจตั้งแต่ระดับประถมศึกษาทำให้นักเรียนมีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษศึกษาจากการร่วมกิจกรรมนักเรียนจะสนใจในตอนแรกและนักเรียนมีความสนใจลดน้อยลง คือ มีคะแนนก่อนเรียนมากกว่าคนอื่นๆ และมีคะแนนหลังเรียนลดน้อยลงเป็น 0 จากการศึกษาพฤติกรรมพบว่านักเรียนที่มีคะแนนลดลงไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษและจะมีพฤติกรรมรบกวนนักเรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียนขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาส่วนมากคะแนนหลังเรียนจะสูงกว่าก่อนเรียน อย่างไรก็ตามหลังเรียนมีนักเรียน 1 คน ได้คะแนนเต็ม (40 คะแนน) คะแนนเพิ่มขึ้นมากเป็นอันดับที่ 2 และมีนักเรียน 1 คน ได้คะแนน 0 (ไม่ได้คะแนนเลย) ขณะที่ก่อนเรียนได้คะแนนถึง 11 คะแนน ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรนำมาวิเคราะห์รายบุคคลต่อไปว่าเกิดเหตุการณ์อะไรในระหว่างเรียน ซึ่งอาจเป็นเพราะนักเรียนห้องนี้มีศักยภาพที่แตกต่างกัน มีทั้งเด็กที่เรียนดี เรียนได้ระดับปานกลาง รวมถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งจัดให้เรียนคละกันในห้องเรียนเดียวกัน ซึ่งครูผู้สอนจะต้องดูแลและให้ความสนใจและคอยช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนที่อาจมีปัญหาสามารถเรียนร่วมกับนักเรียนคนอื่นได้เมื่อได้รับการพัฒนาด้วยการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมช่วยทำให้มีความรู้และความเข้าใจมากขึ้นแสดงว่ามีทักษะสูงขึ้น

กล่าวได้ว่า เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสม เมื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติได้โดยเฉพาะกับนักเรียนที่เป็นเด็กปกติและสนใจเรียน

5.2 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งห้องคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ (เกษราภรณ์ วัจโจฟู, 2558, น. 15) (ขวัญชนก คุ่มสุวรรณ, 2554, น. 60-62) และ (สุกัญญา แก้วตา, 2556, น. 70-72) ที่พบว่าหลังการใช้นิทานทักษะการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติดีขึ้นและหลังการใช้สื่อประสมแล้วนักเรียนมีผลการเรียนรู้สูงขึ้น(พรสุดา พรวัฒนากุล, 2558 :74)มีทักษะการฟัง (รัตนภรณ์ สีภาคำ, 2558, น. 105)

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การใช้เทคนิคการเล่านิทานร่วมกับการใช้สื่อประสมซึ่งประกอบด้วย บัตรคำ หนังสือ พจนานุกรม (Dictionary อังกฤษเป็นไทย) เกม คลิบวีดิทัศน์ และ Power point เพื่อเป็นการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำกริยาในอดีตรูปปกติ จากอาจารย์ผู้สอนที่เป็นชาวไทยร่วมกับเจ้าของภาษาสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยมีคะแนนทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำวิจัยไปใช้ประโยชน์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ผู้สอนควรให้ความสนใจและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทั้งด้านสมองและพฤติกรรมเป็นพิเศษ ในขณะที่เรียนในชั้นเรียน โดยใช้สื่อต่างๆ ดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น สำหรับการใช้นิทานควรถามความสนใจเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนสนใจของผู้เรียนก่อนนำมาเล่าให้ฟังอาจทำให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากความเมตตากรุณาอนุเคราะห์ ช่วยเหลือในทุกด้านจาก ดร. ศรีสมร พุ่มสะอาด อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.มารุต พัฒนา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร. นิภาพร

เฉลิมนิรันดร์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำ คำปรึกษาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมาอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา นางลัดดา จุลวงศ์ ดร.มธุรส ประภาจันทร์ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แนะนำและให้ข้อคิดเห็นในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะครูและผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัด ลพบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์และร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวที่เป็นกำลังใจ แรงบันดาลใจอันยิ่งใหญ่ที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ประโยชน์ใดๆ ก็ตามที่เกิดจากการทำวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อเป็นการน้อมระลึก บูชา พระคุณของบิดา มารดา คณาจารย์ทุกๆ ท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชุมชนุสสทกรณ.
- เกษราภรณ์ วัจจิม. (2558). *การพัฒนาสื่อประสมเพื่อเสริมสร้างทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านอ้อน, ลำปาง*.
- เดลินิวส์. (2560). *การเรียนภาษาอังกฤษ*. สืบค้นจาก <https://www.dailynews.co.th/article/553238/>
- ทิฆัมพร สวัสดิ์นะที. (2558). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรังสิต)*.
- พรสุดา พรวัฒนกุล. (2558). *การศึกษาผลการเรียนรู้วรรณคดีไทย กลอนบทละครเรื่อง รามเกียรติ์ตอน นารายณ์ปราบหนทก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรังสิต)*.
- รัตนภรณ์ สิมาค่า. (2558). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติทางการเรียนทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรังสิต)*.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). *นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้สู่ความเป็นพลเมือง*. กรุงเทพฯ: อาร์แอนด์.